

om en Forlængelse af Bramminge—Ribe Banen til Vandgrændsen". Det vil være i Grindring, at Spørgsmaalet om Anlægget af denne lille Banestrækning — den er i det Hele kun $\frac{4}{5}$ Mil lang — ingeniørene er ngt. Allerede for 12 Aar siden, da Loven om Bramminge—Ribe Banen blev givet, blev det af Flertallet i det vedkommende Folkethingsudvalg fremhævet, at en væsentlig Grund til at anlægge denne Bane var, at man haabede derved lettere at ville faae en Forlængelse syd paa, eller, med andre Ord, at faae en virkelig Fortskættelsbane gennem Hertugdømmene. Da den preussiske Regjering i 1881 havde besluttet, og dette blev os bekendt, at anlægge en Vestkystbane i Hertugdømmene, fremførte den daværende Indenrigsminister et Lovforslag om Anlæg af denne samme lille Banestrækning i Folkethinget i 3 Sessioner, uden at det dog lykkes at gennemføre Lovforslaget. Nu er Sagen rykket et væsentligt Skridt frem, idet vi i Sommer fra thydt Side ere bleve anmodede om at føre Forhandlinger om en Tilslutningsstation ved Vandgrændsen. Disse Forhandlinger ere bleve førte og tilendebragte, og saa snart dette var Tilfældet, maatte jeg anse det for min Pligt snarest mulig at fremsætte et Lovforslag om Anlæg af denne Banestrækning. Det er sagt os under disse Forhandlinger, at i Foraaret 1887 vil der være gennemført i Hertugdømmene en Vestkystbane fra Heide til vor Vandgrændse eller, med andre Ord, en Bane fra Hamborg til Grændsen syd for Ribe. Vi have som bekendt en Bane fra Ribe til Limfjorden, og hvis vi altsaa ikke til den Tid have anlagt denne lille Banestrækning, ville vi komme i det besynderlige Tilfælde at have en Vestkystbane fra Limfjorden til Ribe og fra thydt Side fra Hamborg til vor Grændse, men mangle en Strækning af $\frac{4}{5}$ Mil fra Ribe til Grændsen. Under disse Omstændigheder tror jeg at turde anbefale dette lille Lovforslag til det høie Things særkelige Velvillie, idet man vist med mig vil være enig i, at det ikke gaar an at lade dette Arbejde være udført, og at det saa at sige er nødvendigt at tilvejebringe denne lille Banestrækning. Jeg tillader mig altsaa, idet jeg iøvrigt henviser til de udførlige Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, at anbefale det til Thingsets Velvillie, og hvis jeg turde tilføie det, vilde jeg gjerne anbefale det til at nyde hurtig Fremme.

Det andet Lovforslag, jeg har den Ære at indbringe, er Forslag til Lov om Forandring i Loven af 28de Mai 1880 angaaende Oprettelsen af tvende Kreditforeninger for Ciere af mindre Eiendomme paa Landet, med

andre Ord et Tillæg til Loven om det, man i daglig Tale kalder Husmandskreditforeninger. Da i sin Tid Loven om Husmandskreditforeningerne blev givet, var Forudsætningen den, at 5 pCt. i aarlig Rentydelse vilde være tilstrækkelig til, at man deraf kunde forrente og amortisere Laanene, samt til Administrationsudgifter. Smidlertid viser det sig, at det ikke har kunnet ladet sig gjøre, og man har derfor ønsket at udstrække Amortisationstiden fra 45 til 52 Aar, idet man mener, at der da derigennem kan opnaas det, som den Gang var Meningen. Der har ikke fra Finansministeriets Side været noget Væsentligt at erindre imod, at der gives Amortisationstiden en saadan Udbidelse, naar denne knyttes til en ny Serie. Derfor indeholder Lovforslaget ogsaa en Bestemmelse om, at der kan oprettes nye Serier i Husmandskreditforeningerne. En anden Begunstigelse er den, at Loven af 20de Juni 1850 gjøres anvendelig paa disse Foreninger, som den er det paa de andre. Man veed jo, at da Loven om Husmandskreditforeninger udkom, var Loven om Udpantning af 29de Marts 1873 udfommen, og man troede, at det var tilstrækkeligt at blive staaende ved denne Lov, uden at Kreditforeningerne behøvede nogen yderligere Begunstigelse. Det har imidlertid vist sig, og det er der gjort nærmere Rede for i Anmærkningerne, at den i enkelte Tilfælde ikke er tilstrækkelig, og derfor foreslaar man nu at give disse Husmandskreditforeninger de samme Begunstigelser, som i Almindelighed ved Loven af 20de Juni 1850 ere tilstaaede de andre Kreditforeninger. Iøvrigt skal jeg henvise til de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger og skal derfor ikke nu komme nærmere ind paa Sagen.

Det tredie Lovforslag, jeg skal tillade mig at indbringe, er Forslag til Lov indeholdende et Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster. De Herrer ville vide og specielt vide det af de officielle Beretninger, de hvert Aar modtager om Redningsvæsenet, at dette har udviklet sig godt, og gjort god Fyldest. Det kan imidlertid ikke være anderledes, end at der i Tidernes Løb maa komme Trang til Oprettelse af nye Stationer og Forandring af de bestaaende Stationer, og da det er et høist vigtigt Emne, og baade Regjeringen og Lovgivningsmagten maa lade sig det være magtpaaliggende at gjøre, hvad de kunne, for at frelse Menneskeliv i slige Tilfælde, har jeg troet det rigtigt at forelægge dette Tillæg til Lov om Redningsvæsenet. Det er ialt 7 Punkter, hvorpaa man ønsker at gjøre Forandring, nemlig Oprettelsen af to fuldstændig nye Stationer, der omfatte saavel Vaad som Raket-